

Minnesanteckningar_ht17m3

Ämnen som har varit uppe till samtal kräver eftertanke. Efteråt kan man tänka på andra aspekter på ämnet som inte kom fram under samtalet. Vi bestämde därför att i fortsättningen alltid gå igenom samtalet från föregående träff just för att fånga upp andra infallsvinklar. Vi vill känna att vi har gått till botten med frågan.

Eutanasi var ämnet för kvällen. Vi var förberedda:

1: Wikipedia - Dödshjälp. <https://sv.wikipedia.org/wiki/Dödshjälp>

2: Dödshjälp - Mimers Brunn. Arbete från 2014-01-10. www.mimersbrunn.se/article?id=2620

3: Ett radioprogram från P1, Studio Ett från 2016:
<http://sverigesradio.se/sida/artikel.aspx?programid=1637&artikel=6531221>

Tidigt kom vi in på frågan om Hippokrates ed. I korthet uttryckt som
aldrig skada
om möjligt bota
ofta lindra
alltid trösta

Min tro att det i läkarenen var fastslaget att läkarens uppgift alltid var att rädda liv visade sig alltså efteråt vara fel. Läkarenen skulle tom kunna tolkas så att om dödshjälpen innebär en lindring för den smärtdrabbade dödssjuka kan det vara tillåtet med dödshjälp ur etisk medicinsk synpunkt. Det påpekades dock att det inte är läkaren som fattar beslutet om att upphöra med medicinsk livsuppehållande behandling. Det är patienten eller dennes anhöriga.

Några synpunkter:

vi borde ha rätt till en god död

ingen kan tvinga på mig en behandling som jag inte vill själv. Det yttersta ansvaret är mitt
de medicinska förutsättningarna ser annorlunda ut idag. Livsuppehållande behandling, ibland in
absurdum, var inte möjligt förr
när det gäller prenatal behandling finns idag fastställda regler

Det är viktigt att frågor om döden och behandling i livets slutskede kommer upp till en diskussion i samhället. Svårt att lagstifta om regler för eutanasi om inte frågan medvetandegjorts hos människor. Som vi nämnt tidigare så ligger ofta vår rädsla för döden bakom vår obenägenhet att samtala därom. Flera av oss såg det som naturligt att vilja avbryta livet värdigt i stället för att genomgå en smärtsam livsuppehållande behandling som i princip bara innebär en fördröjning av en självklar dödsdom. Vårdpaket vill ingen bli. Kanske kan ett tydligt budskap, muntligt eller skriftligt, till närmaste familjen vara till hjälp om lagstiftningen skulle ändras.

Vi kom också in på frågan om begravning och våra attityder till gravplatser. Normerna för hur ritualerna kring döden skall vara flyter ut och individualiseras (som det mesta).

Frågan om den medicinska apparaten som ett kapitalistiskt system kom vi att spara till ett senare tillfälle.

Säkerhet och integritet på nätet var nästa samtalsämne. Å ena sidan efterlyser vi integritet å andra sidan delar vi med oss av nästan allt privat på sociala medier. Människor förhåller sig naturligtvis olika vad man delar med sig – men oavsett – ingen är anonym. ICA vet precis vad vi handlar och anpassar reklam och erbjudanden därefter. Information om våra värderingar och köpvanor blir handelsvaror och underlag för politiska kampanjer. Värdefulla för den som vill dra nytta därav. Nätet är en otrolig snabbspridare av budskap, på gott och ont. Ett bra budskap som skapar en

välbehövlig debatt kan slå över till att drabba oskyldiga. Mobben dömer, ibland rättvist ibland orättvist. #metoo togs som exempel.

Både den mobbade och mobbaren kan ses som offer. Den sistnämnda för sin egen rädsla eller sina egna tillkortakommanden.

Den naiva frågan Varför kan vi inte bara vara snälla mot varandra? Ledde oss in på en diskussion om mobbning, både på nätet och i dagliga livet. Varför mobbas det? Evolutionära förklaringar om gruppgemenskap och vikten av gemensamma värderingar finns men utgör inte hela sanningen.

Ibland kan det tyckas var slumpartat varför någon mobbas. Vad är botemedlet?

Samtal, eftertänksamhet, faddersystem, öppnare dialoger (typ filosofisamtal) nämndes.

Två teman för kommande samtal:

En DN-artikel om bl a Eget land och ursprungsbefolkning

Vågar vi ifrågasätta det **politiskt korrekta**. Lätt att se konstigheter hos andra, men svårare att se egna

Vi ses om två veckor